

Anna Hibiscus în vacanță

Anna Hibiscus trăiește în Africa. Extraordinara Africă. Locuiește într-o casă veche, albă, cu balcoane și scări secrete. O casă minunată, așezată într-o grădină frumoasă, dintr-o curte imensă. Copacii sunt plini de fructe coapte, iar florile sunt pline de nectar dulce, succulent, pentru că aceasta este Africa și așa poate fi ea. În afara curții se află orașul. Un oraș minunat cu lagune, poduri și șosele, zgârie-nori și cocioabe.

Anna Hibiscus locuiește cu mama ei, care e din Canada, cu tatăl ei, care e din Africa, cu bunica și bunicul, cu mătușile și unchii, cu o mulțime de verișori și cu frățiorii ei gemeni, Pic și Poc.

Sunt atât de mulți oameni în familia Annei, că nici măcar ea nu îi poate număra pe toți.

Anna Hibiscus nu e niciodată singură. Mereu sunt în preajmă verișori cu care să se joace și să se ciondănească; mătușile și unchii râd și țipă întruna, iar mama, tata, bunicul și bunica sunt întotdeauna undeva aproape.

Ca să fii singur în casa Annei Hibiscus trebuie să te ascunzi. Uneori Anna se îngheșuie în câte un loc răcoros, plin de praf, uitat de lume și așteaptă momentul palpitant când familia începe să o strige, iar apoi un văr sau un unchi o găsește și mătușile spun „Slavă Domnului!“

Într-o zi, mama Annei le-a povestit celor din familie cum a locuit în Canada într-o casă doar cu mama și cu tatăl ei.

— Ce? a strigat mătușa GrațIELA. Singuri? Doar voi trei?

— Da, și aveam o cameră doar a mea, a spus mama Annei cu nostalgie.

Bunica Annei s-a uitat la ea și a întrebat-o:

— Te-au pus să dormi singură?

— Nu era o pedeapsă, a răspuns mama Annei. Era bine să am camera mea.

Anna Hibiscus și verii ei s-au uitat unii la alții. Închipuie-ți! Să dormi singur. Singur pe întuneric!

— Nimănui nu-i place să doarmă singur, a zis bunica Annei.

Anna Hibiscus și-a așezat obrazul ei brun și cald pe brațul alb al mamei.

— Nu-ți face griji, mami, a zis ea. Acum ne ai pe noi toți. Nu vei mai fi niciodată singură.

Cu toate astea, în următoarea săptămână tatăl Annei a spus:

— Anna Hibiscus, mergem în vacanță. Mama ta, eu, tu și frații tăi. O să stăm într-o casă pe plajă.

— Doar noi? s-a mirat Anna.

Era incredibil.

— Doar noi, a răspuns tata. O vacanță liniștită.

Mama Annei Hibiscus a zâmbit.

— Dar, tati, a zis Anna, cine o să se ocupe de gătit, de cumpărături, de curățenie și de toate celelalte? Cine o să aibă grijă de Pic și Poc? Și cu mine cum rămâne? Eu cu cine o să mă joc?

— O s-o ajut pe mama ta să organizeze totul, a spus el. Tu o să ai grijă de Pic și Poc, te poți juca cu ei.

— Dar sunt bebeluși! s-a văicărit Anna.

— Exact! a spus tatăl. Gata cu grijile. Hai să facem bagajele.

O săptămână mai târziu, Anna Hibiscus împreună cu tata, mama, Pic și Poc și cu *toate* cutiile și gențile

lor au traversat strada spre lagună și s-au îngrămădit
cu toții într-o canoe mică. Întreaga familie și-a luat
rămas-bun de la ei, făcându-le cu mâna.

— Să nu stați mult! le-au spus ei. Să vă întoarceți
repede!

